

sådan som nogle ordførere har gjort i dag, skal undervurdere de emner, der er talt om her.

Man skal heller ikke undervurdere, at det i virkeligheden er en række af emner, der kan skabe den folkelige forståelse for EU, fordi det jo i høj grad er de emner – beskæftigelse osv. – der ligger tæt på menneskers hverdag. Det er det, man diskuterer, når man diskuterer EU, og måske ikke så meget de store strømlinede ting. I virkelighedens verden er det nemlig mange af de andre ting, der vil afgøre, om man synes, at EU kan bruges til noget eller ej. Så jeg tror bestemt, at regeringen har prioriteret rigtigt, når man har lagt vægt på, at der kom en række af disse afsnit ind.

Så noget om det, der er i udspillene. Her vil jeg da godt sige, at vi i CD nok synes, at man kunne have gjort reglerne omkring nærhedsprincippet lidt klarere, end de er i udspillet. Jeg skal ikke lægge skjul på, at vi stadig væk er og altid har været tilhængere af egentlige lister, altså ansvarsfordelinger, som vi kender det fra vores nationale område. Det ved jeg godt man ikke kunne komme igennem med, men for mig lyder dette med, at organerne selv skal til at diskutere, om det nu er det ene eller det andet eller det syvende, stadig væk en smule indviklet, men det er da bedre end ingenting.

Vi savner også ærligt og redeligt en styrkelse af Europa-Parlamentet. O.k., det er vores holdning; det er måske ikke den danske holdning, men derfor kan vi jo alligevel godt synes, at det mangler.

Så er der søjlespringet, Schengen og alt det her, og jeg vil godt være med i det kor, der understreger, at de andre lande kan gå videre og lave det, de finder er nødvendigt. Og jeg vil godt gentage, hvad jeg sagde i en kort bemærkning: Efter CD's opfattelse må det være en traktat inklusive danske forbehold, som går til en folkeafstemning, og så må vi derefter tage stilling til, hvilke praktiske skridt vi herhjemme må tage stilling til for at klare den situation.

Men netop derfor vil vi også fastholde, at hvis de andre lande er af den opfattelse, at f.eks. asylsamarbejdet osv. fungerer bedre ved et søjlespring, så skal vi acceptere det. Det er nok det eneste punkt, hvor jeg er uenig med regeringen i regeringens meget hårdnakkede modstand mod at flytte ansvaret. Dér er det for os vigtigere, at det bliver en effektiv indsats mod et europæisk problem, end at Danmark får løst sit eget egoistiske problem. Og dér er det vigtigt, at vi, hvilket vi også hører organisationer sige i Danmark,

ikke i dag har instrumenter, der er effektive og gode nok til at klare en række af kriminalitetsproblemerne og asylproblemerne. Derfor vil vi gerne opfordre regeringen til ikke at kæmpe alt for hårdt imod en række lande, som eventuelt vil lave et søjlespring, og så må vi jo derefter finde ud af, hvordan Danmark klarer den situation.

Udenrigs- og sikkerhedspolitikken? Jamen det er da udmærket. Vi kan godt støtte det hollandske udspil. Det er udmærket med sekretariat, mr. eller mrs. Europe og disse afstemningsregler, men jeg vil godt benytte lejligheden til at sige, at den fælles europæiske udenrigs- og sikkerhedspolitik jo ikke løses ved nogle strukturændringer.

Nu var jeg lidt overrasket over, at hr. Keld Albrechtsen, som jo ellers sætter sig meget ind i disse ting, åbenbart ikke kan sin historie, for det er ikke noget nyt med en fælles europæisk udenrigs- og sikkerhedspolitik. Det var faktisk noget, de danske vælgere tog stilling til, da vi stemte om EF-pakken i sin tid, for det var rent faktisk dér, det kom ind første gang. Men det er så en anden diskussion, og det kan man vel ikke forlange at hr. Keld Albrechtsen skal kunne huske, for det var før, han kom i Folketinget.

Men igen: Det er ikke nok med strukturændringer, for det, der i virkeligheden skal vise, om der er en fælles europæisk udenrigs- og sikkerhedspolitik, er, om der kommer nogle resultater ud af det, om der egentlig er en vilje til at føre den, og det er jo en helt anden diskussion. Jeg vil gerne sige, at det er mine erfaringer, fra dengang jeg var formand for Det Udenrigspolitiske Nævn, og vi dér mødte nævnsformændene og tilsvarende i EU-landene hvert halve år, at de alle sammen holdt de store flotte forkromede taler om en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, men det kneb altså lidt mere, når vi kom til nogle af de praktiske ting.

Og derfor er det nok vigtigt, at det ikke bliver en sovepude, at man laver nogle ændringer, men at det rent faktisk også bliver understreget – og det kan man jo også gøre i forhandlingerne – at det også kræver, at der faktisk kommer handling bag nogle af ordene.

Med hensyn til de udestående ting er det vores opfattelse – som flere andre ordførere også har ført frem – at alle lande skal have en kommissær. Det skal vi, fordi Kommissionen desværre stadig væk kommer til at sidde på forslagsretten. Det skal vi, fordi de er Traktatens vogtere, og der er det jo rart, at alle landene sid-